

– Из збирке “Потраге причљивих риба”

Превела с руског Мирјана Петровић

изашао сам. лик у мајици, седи на клупици, оскорушу гризе,
мршти се, ал` како прогута, кида грозд следећи,
петнаест метара даље млада мама испод брезе
шета и у рукама љуља новорођенче...
у минимаркету никог,
спарно, спавају продавачице, ослоњене једна на другу.
нисам их будио, прешао преко пута, тамо где је пуно
туфнастих и сивих униформи, што се протегле на пола блока,
дошли на сахрану колеги, који је погинуо од залуталог метка.
тип из мерце свира, хоће да прође, али
заменици Прокруста,
специјалци гледају кивни...
и онда одједном баба закука,
што је стајала на углу, код одвода, судбосливника
малецна, мени до струка –
сви се окренуше –
ал` загрме оркестар и пригуши све... скренуо сам иза угла,
прешао преко игралишта, где је дечак изигравао
трактор, а други, изгледа, био плуг,
мајке су им седеле на љуљашкама, пушиле, причале безбрижно,
сунце у јари, изашао сам на пијацу –
брескве, кајсије, лубенице!...

Андреј Агејев (1969, Муром), живи у Нижњем Новгороду; програмер по струци. Збирка песама “Поиски говоращих рыб”, објављује песме у часопису “Воздух” и другим алманасима и слободно на интернету.

